

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 152/2023
29.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 5. у вези члана 355. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Милоша Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К бр.1457/21 од 11.07.2022. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.689/22 од 09.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 29. марта 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Марковића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К бр.1457/21 од 11.07.2022. године и Вишег суда у Београду Кж1 бр.689/22 од 09.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К бр.1457/21 од 11.07.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 5. у вези члана 355. став 2. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то две оригиналне регистарске таблице број ... .

На основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, а на основу члана 262. став 2. ЗКП одређено је да ће посебно решење о висини трошкова донети суд када се прибаве подаци о висини трошкова.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр.689/22 од 09.11.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА – адвоката Милоша Марковића и

адвоката Вељка Ђелића, а пресуда Првог основног суда у Београду К бр.1457/21 од 11.07.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милош Марковић, на основу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не наводећи законски основ, с тим што из образложења произилази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у вези члана 84. и члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, пред измењеним већем, или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да су нижестепене пресуде засноване на доказима на којима се не могу заснивати, а као незаконите доказе означава потврду о привремено одузетим предметима ПИ Миријево од 21.08.2019. године и извештај ПС Миријево од 22.08.2019. године, као и исказе полицијских службеника ББ и ВВ, који су сачинили и потврду и извештај.

С тим у вези, у захтеву се истиче да је потврда о привремено одузетим предметима од 21.08.2019. године донета уз повреду одредаба члана 150. ЗКП, обзиром да је „у потврди изостало да се унесу подаци где су се налазили предмети – таблице које се одузимају, као и својство окривљеног у тој фази поступка, имајући у виду да окривљени није био држалац предмета у том моменту, већ грађанин“, као и да потврда садржи и обавештење примљено од грађана, док према наводима захтева извештај ПС Миријево од 22.08.2019. године представља једнострану акт који сачињавају полицијски службеници о предузетим радњама, те не може представљати доказ на коме се може засновати судска одлука, посебно имајући у виду да су полицијски службеници ББ и ВВ „у потпуности деградирани веродостојност ових незаконитих доказа“, будући да су на главном претресу одржаном дана 11.07.2022. године навели да им је окривљени АА рекао „да су на возило стављене таблице“, док су у спорној потврди и извештају написали да им је рекао „да их је он ставио“, а што је представљало основ за процесуирање окривљеног и његову осуду због предметног кривичног дела.

По оцени овога суда, основано се у поднетом захтеву истиче да потврда о привремено одузетим предметима од 21.08.2019. године и извештај од 22.08.2019. године представљају незаконите доказе, обзиром да је и на потврди и у извештају

констатовано да је овлашћеним службеним лицима ББ и ВВ окривљени изјавио да је предметне регистарске таблице ставио на своје возило како му служба паркинг сервиса не би однела ауто са паркинга, а што представља обавештење које је окривљени дао припадницима полиције у својству грађанина, на којим доказима се у смислу члана 288. став 2. ЗКП не може заснивати судска одлука.

Међутим, иако се ради о незаконито прибављеним доказима, по оцени овога суда побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, имајући у виду да ова процесна повреда не постоји уколико је очигледно, с обзиром на друге доказе, да би и без тог доказа била донета иста пресуда.

Ово стога што правноснажна пресуда није заснована на потврди о одузетим предметима од 21.08.2019. године и извештају ПС Миријево од 22.08.2019. године у делу у којем се цитирају наводи окривљеног дати пред овлашћеним службеним лицима ПС Миријево, а што јасно произилази из разлога датих у образложењу првостепене пресуде на страни 14. став 2. Суд је чињеницу да је окривљени на своје возило ставио неприпадајуће регистарске ознаке утврдио на основу осталих доказа изведених у току поступка, а пре свега из исказа сведока ГГ, доведеног у везу са одбраном окривљеног. Стога је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу у којем се нижестепене пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбијен као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић